

Вечерята излѣзохме на разходка изъ града. Азъ останахъ очуденъ. Цѣлия градъ свѣтналъ. На улицата е свѣтло, сѣщо като денемъ. . . На високи желѣзни стълбове има фенери, съ голѣми свѣтли кълба, които издаватъ силна свѣтлина. Такива стълбове има наредени много на често изъ улицитѣ. Това сѣ *електрически* фенери. Цѣлия градъ се освѣтлява съ електричество. Азъ не можахъ да се нарадвамъ на приятната тази електрическа свѣтлина. . . .

А хора изъ улицитѣ—пълно. Дюгенитѣ отворени, свѣтнали, драго ти е да ходишъ и да гледашъ. Трамваитѣ постоянно кръстосватъ, заминаватъ и се връщатъ, и съ своето дрънкане оживяватъ още повече улицитѣ.

А ще попитате, отъ гдѣ ли е това електричество? Най-първо и азъ не можахъ да си обясня, ала тате ми разказа, че то се получавало отъ водата на *р. Искъръ*. И сега *р. Искъръ*, освѣнъ че напоява Софийското поле, но и освѣтлява цѣла София. Въ по-голѣмитѣ заведения, въ къщитѣ, на всѣкъждѣ, все електрическо освѣтление. И колко удобно и лесно за всички Завърти *кранчето* на ламбата, което е закрѣпено на стѣната, и ламбата веднага свѣтва. Има и малки нощни ламбички, съ по-слаба електрическа свѣтлина.

На другия денъ ние излѣзохме на разходка изъ града. Всичко ми се харесва. А пъкъ движение: едни на горѣ, други на долу, улицитѣ пълни съ хора. Спрѣхме се на единъ площадъ. Той се казва „*Баня-баши*.“ Тукъ на близу е банята. Има и една джамия, останала отъ турско врѣме.